

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra historických věd

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího práce)

Práci předložil(a) student(ka): **Bc. Veronika Kořínková**

Název práce: **Mikrohistorická variabilita dějin 20. století v osudu aktéra**

Vedoucí práce: **PhDr. Jiří Woitsch, PhD.**

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíle práce formuluje autorka v Úvodu (zejm. na s. 7) poměrně ambiciózně a mohlo by být otázkou diskuse, zda její text má skutečně paradigmatickou povahu (ve smyslu prokázání nesmyslnosti představy o všeurčujícím vlivu tzv. „velkých“ politických dějin), nicméně avizovaná (re)konstrukce individuální linie dějin 20. století byla zrealizována bezezbytku.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Předložená diplomová práce je náročnou a úspěšně realizovanou kombinací tvrdé archivní práce s primárními prameny s aplikací moderních a inspirativních teoreticko-metodologických přístupů. Autorka provedla rozsáhlý výzkum v domácích soukromých i institucionálních archivech (mj. NA, VHA, AMP), který navíc doplnila o několikátýdenní pobyt v USA spojený s uspořádáním a studiem pro její výzkum klíčového Rodinného archivu Hodkových (RAH). Práce je tedy postavena převážně na doposud zcela neznámých či nevytěžených archivních pramenech, nikoliv – jak bohužel bývá i na úrovni diplomových prací zvykem – na převypravování sekundární literatury nebo edic. Avšak nedostí na tom. V. Kořínková se radikálně vzdálila upachtěnému vršení jmen a letopočtů, otevřeně se přihlásila k některým proudům tzv. new history (zejm. mikrohistorii) a aniž by se dostala do druhého extrému v podobě hyperteoretického tlachání, využívá bohatého instrumentáře recentních teorií a metod.

Text tak vědomě využívá všech výhod a nevýhod tzv. egodokumentů, kterých si je autorka dobře vědoma, V. Kořínková dále pracuje s některými mody narativní výstavby textu (ovšem opět nikoliv ve smyslu tzv. staré historické narace 19. století) – což se na první pohled projeví již po nahlédnutí do obsahu práce. Diplomová práce dále obsahuje četné teoretické exkurzy k problematice individuální a kolektivní paměti, možnostem oral-history či obecně vztahu velkých a malých dějin. Autorka však možná až příliš často „řeší“ věrohodnost pramenných stop, se kterými pracuje – jakoby si neuvědomovala, že samotná představa o absolutní poznatelnosti dějin a jediné historické pravdě je mimořádně legrační. Kombinace líčení životních osudů Vincence Hodka a jeho rodiny na základě pramenů, což je základní strukturující linie diplomové práce, která jí poskytuje dostatečnou oporu, s metodologickými úvahami (prováděnými na základě studia teoretické převážně cizojazyčné literatury) je pak až kvintesenčním příkladem současného moderního psaní o dějinách.

Práce, jak bylo naznačeno, je strukturována diachronním linií vyprávění. Po promyšleném Úvodu následují v chronologickém sledu jednotlivé kapitoly, k jejichž obsahu v podstatě není co kritického dodat a to jedině s výjimkou kapitol 4. 8 a 4.9 (s. 56–60), které ve srovnání se zbytkem práce působí až odfláknutě. Několika desítkám let Hodkova života je tak v práci věnována zhruba stejná pozornost, jako jeho milostnému vztahu s Marií Kobliskovou (s. 25–28). Rozpaky z této pasáže textu nicméně vyvažuje sofistikovaný Závěr (s. 61–65) jasně definující i další možnosti výzkumu nejen osudů V. Hodka a jeho rodiny ale i obecně příbuzné problematiky moderních československých a českých dějin.

Třešničkou na dortu jsou vzorně zpracované, pasportizované a s textem hojnými odkazy propojené textové a obrazové přílohy (s. 71–109), ze kterých je třeba vyzdvihnout zejména nejprůběžnějším standardům odpovídající inventáře RAH.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Po formální stránce je práce vynikající. Jazykově a stylisticky bezchybná a čtivá, graficky solidně připravená (číslování stránek by nicméně mělo začínat až Úvodem), přehledná, a přes vysoce nadstandardní délku jasně a logicky strukturovaná. Přílohy jsou mimořádně cenné a opět i po formální stránce řádně zpracované.

Užívaný citační úzus je vhodně zvolený, všechny informace jsou řádně odkázány. Taktéž soupis literatury a pramenů je víceméně v pořádku, chybí v něm však na s. 47 citovaná bakalářská práce samotné autorky a lze narazit na drobné nejednotnosti např. v pořadí uvádění místa vydání a vydavatele.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce je k kontextu studentských kvalifikačních prací zjevně vpravdě ojedinělým a významně překonává i řadu textů i již graduovaných historiků. Autorka dokázala důslednou aplikaci mikrohistorických a narativistických přístupů překonat rámce programově neteoretického zatuchlého neopozitivismu a plytkého faktograficizmu, přitom však nezůstává nic dlužna ani věcné a informační přesnosti. A jak ukazuje jí zpracovaný inventář, je vedle promyšlené epistemologie tzv. nové historie schopna s pozoruhodnou trpělivostí a akribií poctivě pracovat i čistě „archivářským“ způsobem.

Předložený text je prací obsahově i formálně vysoce nadprůměrnou, překvapivě vyzrálou a po dopracování (zejm. co se týče poslední etapy života V. Hodka v USA) si rozhodně zaslouží publikování ve formě monografie. Práce ukazuje jednu z možných cest (jistě však nikoliv jedinou a všespasitelnou) dalšího bádání o českých resp. československých dějinách 20. století, která cílí k pochopení individuálních motivací a prožívání jednotlivých aktérů, kteří tak přestávají být figurkami na šachovnici rádobydůležitých velkých dějin a lze je poznat právě a jedině prostřednictvím „měkkých“ pramenů a nikoliv skrze studium rádobyklíčových spisů významných institucí. Práci doporučuji k obhajobě a doporučuji ji navrhnout na ocenění děkanem FF ZČU.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Nemám otázky.

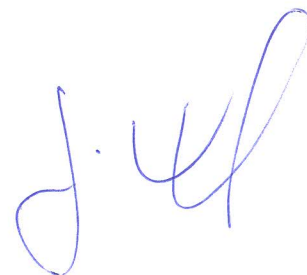
6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě):

VÝBORNĚ

Datum: 8. 5. 2012

Podpis:

Pozn.: Při nedostatku místa použijte přiložený list.